

Lengte toertocht: 180 km.  
Rijders: Ivo, Martijn, Bart, Peter  
Bijrijders: geen

Er waren weinig leden te bekennen, deze zondagochtend op de parkeerplaats bij het clubhuis. De wisselvallige weersvoorspellingen waren daar de oorzaak van. Ondanks een ware traditie van regen tijdens toertochten in de eerste jaren van de club, waren niet veel mensen van plan deze traditie hoog te houden.

Toen ik ongeveer 10 minuten na de afgesproken tijd (het was tenslotte zondagochtend) de parkeerplaats opreed, stonden dan ook alleen Ivo en Bart te wachten en Martijn was nog even zijn tank aan het vullen. Toen ook Martijn aan kwam, werd vertrokken richting Neede.

Na een ritje van ruim 30 km kwamen we aan op de startlocatie. Ondertussen was het al aardig donker geworden in de lucht en we besloten gauw naar binnen te gaan. De weg naar binnen was wel een soort hindernisbaan tussen klassieke brommers door, de Kreidlerclub had namelijk ook een toertocht en men had blijkbaar besloten om alle brommers kris kras op het pad naar de ingang van het cafe te zetten. De rookwolken om de kuchende brommers heen waren een extra uitdaging om de ingang te bereiken. Eenmaal binnen begon het meteen te regenen. Na inschrijving en de koffie, besloten we nog maar een extra bakkie te nemen, want het regende nog steeds. Na een half uurtje was de kust weer veilig en begonnen we met de toertocht. Drie man met droge helm, ééntje met een natte helm. De voorzitter was namelijk zo slim geweest om zijn helm buiten te laten liggen.. tja het blijft natuurlijk zondagochtend.

Aangezien alle vier de rijders wel van doorrijden houden, en we bovendien het voordeel van een klein groepje hadden, lag het tempo vrij hoog. De route voerde over landweggetjes met af en toe hele mooie bochtjes, door Twente en de Achterhoek. Ook kwamen we nog een stukje door Duitsland. Na een kilometer of 60 kwamen we bij de eerste stop, een mooi cafe met uitzicht over een meertje. Het stond er helemaal vol met motoren en ook binnen was het gezellig druk. Aan de bar was nog een plaatsje voor ons vrij en na een paar bakken koffie en een uitsmijter en opnieuw een regenbui, liepen we weer naar de motoren. Tegelijk met ons vertrok er een groepje van een man of 8, met stuk voor stuk snelle buikschuivers. We besloten de groep te volgen en eens te kijken hoe deze snelle jongens reden. Het volgen was maar van korte duur, want bij het eerste stoplicht waren we de groep al kwijt. Wij reden dus maar gewoon in ons eigen tempo door. Na een half uurtje rijden hoorden en zagen we een groep motorrijders van achter aankomen. Ik keek een paar keer in mijn spiegels en ik zag een paar snelle buikschuivers.. inderdaad de motorrijders die we kwijt waren geraakt. Ze waren blijkbaar ergens verkeerd gereden. Dat ze snel waren wilden ze weten ook, want met een paar snelle (en onbenullige) acties scheurden ze ons voorbij. Wij reden wederom in ons eigen, redelijk vlotte,

tempo verder. Terwijl ik me net aan het afvragen was of we het nog lang droog zouden houden hoorde ik een bekend geluid, ik keek eens goed en ja hoor, weer onze scheurneuzen. Ze waren blijkbaar minder goed in lezen dan in hard rijden, want ze waren opnieuw verkeerd gereden. Ook nu kwamen ze ons met een paar flitsende acties voorbij blazen en trakteerden ze ons op een concert van blerende sportuitlaten.

Ook deze keer probeerden we maar niet om ze bij te houden en dat is maar goed ook, want na 195 km op mijn tellertje, inclusief 45 km van Eerbeek naar Neede kregen we voor het eerst regen over ons heen. Het regende ook meteen genoeg voor de hele tocht en binnen een minuut was mijn pak compleet doorgeregend. Ook de anderen waren doorweekt en de opmerkingen over natte onderboeken vlogen over straat. Bij het eerste cafe dat we tegenkwamen zijn we snel gestopt om te schuilen en een beetje op te warmen en op te drogen. Gelukkig was het daar net klaverjasmiddag en was het klimaat ongeveer tropisch. Vanaf daar zijn we via de kortste weg terug gereden, want we hadden eigenlijk wel genoeg gereden en gezwommen. De A1 was snel gevonden en bij Deventer nam ik afscheid van de rest van de mannen, die afsloegen en binnendoor naar Zutphen reden. Ikzelf reed door tot de A50 waar ik via de afslag Eerbeek / Loenen ook de kortste weg naar huis nam. Toen ik (gelukkig) stapvoets Loenen in reed hoorde ik ineens een geklapper aan de voorkant van mijn motor. Een seconde later stond ik stil zag ik mijn voorspatbord half in mijn voorwiel hangen. Een fijne gedachte als je net stevig hebt doorgereden op de snelweg! Het spatbord vastgeprutst en gauw door naar huis. Het was een mooie tocht, helaas op het laatst wat regen maar uiteindelijk een geslaagde dag gehad.

Peter Nijenhuis.